

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In Caput 1.

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

Nota 3° forte ratione q^{uod} p^{ro} qua considerat Not 3°.
 enunciatio est interpretatio sive quod id est signatio
 complexionis seu conuactionis q^{uod} est in rebus et con-
 sequens ob^{iectum} forte quod est enunciatio signans ne-
 ce^{ssario} compositione ita s^{ub}stanty apud Toletu huius
 ob^{iectum} partes sunt nom^{ina} et verba attributa e^{ss}e
 unites particular^{es} affirmativa aut negativa
 vera^{rum} aut falsa^{rum} p^{ro}bat^{ur} q^{uia} n^{on} p^{oss}unt assignari p^{ro}
 alia^{rum} ratio^{nem} n^{on} h^{ic} considerat ut est M^{ax} vel m^{ax} vel
 conclusio s^{ub}stant^{is} considerat in libris prioru nec quate-
 nus est p^{ro}bativa q^{uia} ut sic vel est n^{on} est n^{on} est pertinet ad
 libros posterioru aut probabilis est pertinet ad tw.
 prios aut est ita falsa ut videat^{ur} p^{ro}bativa vel n^{on} est
 est p^{ro}bativa ad elementos. Similit^{er} hoc opus apud La-
 tinos in duas lib^{ros} apud grecos uno continet^{ur} in
 primo agit^{ur} p^{ro} parte^{bus} enunciationis nimiru^m p^{ro} noie
 et verbo et eius naa nimiru^m p^{ro} quante quattu^r
 opponit. in 2do tradunt^{ur} modi variandi et multi^{pli}
 p^{ro}ficiendi oration^{um} m

In Caput 1. p^{ro} signis

Dividit^{ur} hoc caput in duas partes in 1^a propo-
 nit^{ur} se acturu^m p^{ro} noie, verbo, enunciatione,
 oratione. in 2da dicit^{ur} p^{ro} uous e^{ss}e signa con-
 ceptu^m, scripta uous; 2do scripta et uores;
 n^{on} e^{ss}e eadem apud grec^{os}, sive n^{on} idem apud
 grec^{os} signare, concepty uero e^{ss}e eadem.

9. 11. 1. Quid sit signum et significare.

apud oes. qd. quae maxime qd. corruptus
n. signant falsum nimirum singulis qd. d. vero si
quod nimirum complexi ita quod res quae
sunt veras aut falsas, nimirum signatas com-
plexu quaedam vero n. s. nimirum signatas in
complexu.

Quaestio 1a. et signis
in coi.

Art. 1. mus.

Quid sit signum et significare

Signare qd.
signum qd.
potia qd.

Signare est potentia cognoscenti aliquid respre-
tare. signum vero quod potentia cognoscenti aliquid
representat. potentiae cognoscentes sunt sensus
externi nam oculus cognoscit montem per speciem
visibilem quae existens in oculo representat montem
auditus cognoscit sonum per speciem audibilem quae repre-
sentat in aure sonum et sensus interni ut
phantasia intellectus. et cognoscenti late supra cognoscere
qua rem per aliquid quomodocumque cognoscimus
n. contra illud cognoscimus intellectus nam sic oculus
desertus sensus quae ea parent. et aliquid subtile
extra se quod nihil est proprie signum sunt ipsius in
sit ipsi. et representare quod est dare cognoscere
ita. ad aliquid signare seipsum nam hoc magis
dum signat oia hanc etiam signabit seipsum ut.

ad.

Utrum signum debeat signare actu.

etiam sit conceptus ad conceptus eius ad oes conceptus
signando conceptus signabit seipsum in etiam sit con-
ceptus per in distictate nam inven et conceptus n
signant seipsa immediate et expresse per mediate
et confuse signando videlicet multa alia nomina et con-
ceptus quibus se involuntarius nos aut illigimus nihil seip-
sum signare immediate et expresse.

Ant: Sedus.
Utrum signum debeat signare actu.

Ex loisy dicitur aliquid esse signum primum actu signum
ante quod actu signat est potentiale quod potest sign-
ari ad rationem quod et etiam signi sufficit
esse signum potentiale sine posse signare quod sarno
tantum signis est factu et servatu in paxide
sed non est factu nisi sit signum ad vero in bixide
existens non est signum actuale, quod non cognoscitur actu
sed quod etiam signi est ut sit factu retatis, quod
potest referri per representationem ad aliud non ut actu
et actu alio referente, referat quod si quod dicunt signum
actu signare id est illud est, id signum actuale non est
aptitudinali.

Ant: Zius
De divisione signi in duas divisiones
usuales, logicae

Prima est signum aliud est naturale, aliud est institutum
factu probat, quod quod aliquod signum signet aut
id sit ex se, et sic est naturale, aut ab alio est sic

A-3. De divisione signi, inter usitatiores logica.

e ex instituto, unde et colligit eorum ratio, signum
 signum n. nate e, quod apud res. i. e. signat sine quod
 ex sua natura nate sit aliqd signandi, signum ex in-
 stituto e, quod fit ab extrinseco nate ut signat.
 ob. so. vel p impositione, intelligitur divina, vel huma-
 na, si /ay oia ex impositione signat qd sicut Deus
 dat reb: suam naturam ita imponit nate ut signent si
 eday nulla erit signum ex impositione qd signum fit
 habere aliqd in se p qd signet sed impositio n. facit
 ut signum habeat in se aliquid p qd signet qd n.
 bene assignat hanc divisione p illam impositione tan-
 divina, quaz humana se nate quamvis, sed illa
 p quam supponit aliqd extrinsecum reb: iam constituta
 is in suo esse unde distinguit quomodo Deus in-
 ponat signum imponit ita ut illa signatio fit
 reb: intrinseca et connata, conuictis ita
 ut fit reb: extrinseca negat quod ad eum natura
 t signum debere habere aliqd in se p qd signet
 sed sufficit illa impositio vel denominatio qd
 in signo ex impositione extrinseca et sufficit
 memoria huius impositionis na in qd reor.
 dat hoc esse signum latius rei statim illa res
 aliqd illi signat. ob. edo unum membrum diuisionis
 contineri sub alio nam quada signa nate signat
 et simul ex impositione nam iris nate signat plu-
 ma sequentura et ex impositione diuina signat
 non futurum diluuium p idem signum posse esse na-
 turale et ex impositione diuina signat non edo.
 dem.

signum nate n. nate e,
 qd.
 signum ex in-
 stituto qd.
 ob. so.

so

ob. so

so

De divisione signi in applicationes logicae. 145.

Quis aut ut patet respu diversum e naale et
 ex impositione, signu ex instituto dividit in signu ^{divisio signi}
 ex impositione proprie dicta, et ex consuetudine seu ^{ex instituto.}
 ex sui uso, signu ex impositione e qd aliqd ex d. ^{signu ex im-}
 liberatione et expressa voluntate alioru signat ut ^{positione qd}
 sunt voces, signu ex consuetudine e qd signat pp actu ^{signu ex}
 crebrius repetitu, vicia re, qd e signu ut mappa ^{consuetudine qd.}
 cui expresse n e impositu ut signet prandium,
 aut cana, sed ex hoc qd mappa solet apparari
 p prandio vel cana tandem facta e signu pra- ^{alia divisio}
 dij. 2da divisio signi e in forte, et instructate ^{signi.}
 forte qd signu aut d a nob: picipi aut non
 si primum est instructate, si edm est forte, signu ^{signu forte}
 forte finit in modo seu pres qda rei signata ⁺
 qd qdo in potentia cognoscente consignat, sicut ut
 res signata pceptu picipi ut modo montis in
 oculis d modo n qd sit figura rei, sicut ima,
 qd casaris e delineatio casaris sed d modo qd
 e accidens qd ut nim representandi rem ut in
 se e, atq: adeo signu forte e simile signato
 n naa sed represente. signu instructate e qd pot. ^{signu instructate}
 tentia cognosciti oba in alterius rei cognoscit. ^{qd.}
 dicitur in d oba potentia illius qd picipit a pot
 tentia cognoscite mediante aliquo signo forti, v.g.
 Fumus qd est signu instructate ignis ideo d picipi
 qd oculus illu videt p res visibile, qd e signu ^{in se non}
 forte, hinc cognoscit diffra signi fortis et in u ^{signoru}
 stantialis.

Q. A. s. Ut: conceptus sint signa formalia
ea illud n. et recipi q. nomen signu fonte ut d.
ducat in cogn. rei hoc vero et recipi.

Quaestio Etia d. signis
in particulari

Ant: Tm

Utrum conceptus sint signa formalia

affirmative qd conuenit illis d. signi fontis ut
fa hic conceptu diuidi in conceptu ultimū et mediū
mediate signu instruale ut conceptu fumi q. signu
instruale signis ultimū q. signu fonte q. immēdi
ate signat rem q. n. q. signu instruale ut con
ceptu signis. ob: /o contra conceptu qd n. sint i. q.
apud oes qd nec signa formalia pbat antecedens
uel sunt i. dem apud oes ita ut quem unus ut
habeat etiam alter et hoc n. qd unū numero
auedens n. q. in pluribz numero aut sunt i. dem
apud oes eo qd d. eadem re oes formāt eam
dem conceptu et nec hoc qd d. elephanto non
eandem oes formāt conceptu sed unū con
ceptu tale aut aliud tale ff. neutro modo conceptu
e. e. eodē apud oes sed ideo qd posito qd
oes habeant similem conceptu tunc oib. i. q.
signabit. ob: 2do ois res conuenit ad
efficiendū sui signu fonte ut mony conuenit
ad efficiendū pez in ouilo sed nihil p. con.

nota diui
sione conceptu
conceptu medij
ultimū qd.

ob.

Re

ob. 2o

Ut conceptus sint signa formalia

148.

currere ad praeducendum conceptu nihil eo ut
conceptus n. a signu fonte q. negando n. ad p. b. n. q.
q. m. concurrunt n. q. dem tanqua efficiens sed
tanqua exemplatu sicut domy facienda concurrunt
n. efficienti ad idem sui sed tanqua exptatu q. n.
e. d. i. u. e. aliud qua habere se ut terminus e.
quasi materia exemplaris. Ob. 3° conceptus
negationu privationu signatoru uno e. apte
littera n. posse e. signa fontis q. q. nihil e.
n. pt. representari consequent n. pt. e. s. m. d. aliqua
vel imago nihil q. negando sequela ad p. b. n. q.
e. distincte nam conceptu representat ipse nihil
instar alterius cu quo putat habere p. p. tione
U. g. tenebras instar ingreditis q. fatis e. ut co.
ceptu sit signu fonte quamvis n. representet nihil
ut in se est q. n. requirit. Ob. 4° signu fonte
e. q. in formando potentia cognoscentes sunt ob.
p. s. s. potentia sed hoc n. faciunt p. s. q. p. b. n. q.
q. a. p. etiam si p. s. intelligibiles i. q. p. s. fiat in
alio p. s. invisibiles in actu t. n. t. n. e. p. s. s.
nisi illius eliciat illationes q. p. s. intelligibiles om.
nis visione q. p. s. invisibiles q. ipse q. se n. fa.
ciunt ob. p. s. s. q. dicto M. q. sunt p. s. s.
in actu primo e. in potentia p. s. s. i. u. l. i. t. u.
ut nihil ia requirit nisi actus potentiae ad hoc
ut res cognoscatur comedit illud e. signu fonte

Ob. 3°

q.

Ob. 4°

q.

q2A1 Ut conceptus sint signa formalia.

q3 fait opus in actu edo fuit ibi ut n' requat
ex parte potentiae aliqua alio negat h'et ee
neinim sufficit n. ut pes in potentia existat et

Ob. 5°. existens in aere e pes sed ista n' e signu fonte qd
n' existit in potentia cognoscente nimiru in oculis

R. Et ad signu fonte satis ee si pes posito quod ee
et in formare potentiam ee ostensura Ob: 6°

Ob 6°. conceptu ee signu instruale prius qd signu in-
struale e id qd p'cipit sed conceptu p'cipit qd
pbat n. qd qua illatione p'cipit res eadem

R. p'cipit conceptu. respondet qd conceptu n' p'cipi
ut quod sed tm ut quo quod e improprie p'ci-
pi. Ob 7°. saltem conceptu mediu ee signu

R. instruale qd non immediate signat rem sed
tm mediate signando signu instruale R. p'cipi
conceptu ee tm p' quid eas instruatem et p'

Ob 8°. nomen extrinsecu qd illud qd signat est
signu instrumentale non autem est p' se in-
struale. Ob. ultimo conceptus montis qd

in petro e signu fonte p' respu Petri sed hic
e signu instruale respu angeli qd angelu cog-
noscente conceptu Petri cognoscat montem R.

R. n' ee absurdu diversi respu eundem conce-
ptu ee fontem ee instruatem.

At: idus.
Ut n' voces signent rem vel conceptu
rei.

Prima sententia e potu quod uoces non signare
 sed e n conceptu nisi sint impositu ad signandos
 conceptu sicut e hoc uox conceptus. Secunda e potij.
 ibidem docentis signari p uoces solas conceptus et
 tra q e uocis docet uoces signare rem et conceptu
 dicendum ego est in tertia sententia uoces signare re
 et conceptu pbat p ex tunc et quidem quod a uo-
 cibus signant conceptu ex C. 10. hic ubi dicit q sunt in
 uoce sunt signa eorum q sunt in mente quod uero res
 etiam signant pbat ex eo quod dicit oratione ee
 ueray aut falsam sed n pot ee alib uera quam sig-
 nando rem ueray q pbat. Et ratione p uoces signa-
 tis ad quod signandum sunt imposita sed sunt imposita
 dum ad res signandas qe genesis Et adam imposuit
 nomia uilibz et Chy petro uocem Cephas et eadem uin-
 dety ratio alioru du ad signandas conceptus qe uoces
 etiam inuenta sunt ut uocatas conceptu alijs signi-
 ficantibus Et signu d signu aut illoru q signu
 cognoscimus sed p uoces cognoscimus rem et conceptu
 qe Ob. 10 a uocibus n signari conceptu qe sequen-
 rety ois orationes ee falsas pbat sequela qe
 in dico he a aut signaret conceptu hois ee
 conceptu autis p negando sequela ad ptem p in
 Distincte significaret unum conceptu ee aliu
 idu ebitatem negaty etu signem conuicty sine
 unu conceptu coniungi in alio ut quo, res ut qe
 Ob. Et si conceptus a uocibus signarentur oia Ob. 20

Om

Ob. 10

R

Ob. 20

Q2 AZ Ut: voces signant se vel concepta rei

noia sicut aquora qd signarent illa in subeo
noie n' haberent eandem finem signum qd
regando sequelam ad ptem qd in distictione
signarent illa utraq; ut quae negaty rem ut
quod conceptu ut quo sine ut signu rei conu.
dicit aut noen dicat equom et signat
plura ut quae n' unu ut quod alteru ut quo

Ob. 3°. Ob: tentio cu loquentem audimus statim con-
cipimus rem n' conipiendo conceptu loquuti
qd tm signat res p voces pbat consequia qd
uic tm signat id qd audita uice conipimus qd

regando consequat ad ptem negaty ratio addita
qd uox etiam id signat quod p uocem possumus
conipere uo aut scire tm rem conipiamus
ideo fit qd statim transuolans int; posita signa

int; rem sed signu instrumentale. Ob: ultimo qd
uoces signant res qly n' respondent concepty qd
n' signant concepty pbat ante: aues pnuicant uoces
humanas li. q. ho sed haec n' signant conceptu in auit
qd Edo cum qd mentib; n' hnt conceptu rei quam
uox signat quia mendam e' disceptio illig' are

signata qd conclusionem diuere uocem figurare con-
ceptu qd rei respondet concepty n' aut qd
nullu signat Edo etiam si n' signat conceptu
in aue signaret tm conceptu qd in hore rei
posset respondere ad eta ptem antecedentis

A. 3. Ue us: magis signat rem an conceptu 148.

Rz ut distincte n̄ sit conceptu rei uel cādo con.
cedit n̄ sit apprehendens negaty.

Ans: Hinc.
Uerba uoces magis principalit̄
et immediate signat rem an
conceptu.

Quattuor hic sunt opes ja si p eandem signum & opes.

signari conceptu mediate rem, r̄ta p eandem
signo immediate signari rem mediate conceptu
signo immediate signari conceptu et rem sed per
duas signes ita immediate signari conceptu et
rem sed eandem signe. dicendum in rubricis hic

et scito apud Coises s̄ n̄ eē. duas signes in uocē
u signi rei et signi conceptu, quā tot sunt
signes in uoce quot sunt in positiones q̄ uox est
signu ex impositione sed impositio ē tm̄ una q̄
quā m. q̄ simul et semel imposita ē signis uocē
ut audiendo uocem cognoscere rem et conceptu

Ob. s̄ duas fuisse impositiones induerunt eam hōies
s̄ suos conceptu communicare uno alio uo et
expresso et si fuerunt modū uocē et induerunt
impositionem uocē ad signandas res q̄ fuerunt
duae in positiones s̄ s̄o negando consequē q̄ illa t̄
liberatio et uolūtas signandi conceptu n̄ ē imponi
tione signationis sed tm̄ q̄dā instigatio ad faciendā
impositiones s̄ r̄do lores n̄ uoluisse uocē con-
ceptu abstractando a re sed ut simul res illi

A.3. Ut uoces magis principaliter et im-

Ob. 2. *gesset. Ob. 2. dco tot sunt signa quot res signa*
ad signata sed sunt diuersa res ad rem e. d. con-
ceptu qd pbat m. qd sunt diuersi termini p. d. dco
M tot sunt signa actualia quot sunt relationis tra-
scat tot sunt signa potentialia quot sunt res
negat ratio e. qd signatio potentialis e. qua sola
loquimur multiplicat n. rda terminos sed rda tra-
minationem ab impositione q. si una e. fait unum
signum si multiplex multiplicat p. dco negando m.
qd terminos e. unus saltem p. aggregatione non signa
tio imposita e. ueni ad conceptu et res signantur hoc
quidem ut qd illum ut quo alij adeo ut quoddam
aggregatu e. re e. finitue rei cum qd conceptus sit
quasi pars signati n. habebit distincta res a toto
sicut pater n. refert distincta res ad filiu et
ad uerba filij. Dicendum dco in huius uoces signare
conceptus ut quo res ut qd dco immediate signare
conceptus et res ipsas. Ziu principaliter signare re-
minus principaliter conceptus finit pbat qd eo
modo signant uoces quo eis e. imposita signatio
sed eis e. imposita ut signarent conceptus ut quo
finis ut signat rei res ut quod qd pbat m. qd u-
ces ita sunt imposita conceptibus et rebi sicut se
hnt int. se conceptus et res sed conceptus hnt se ut
quo finit ut forma qd res aut signata ut id qd
subest his signis et formis pbat rda pars qd p
hoc qd conceptus immediate signant ut quo n. tollit

mediate signifi- cant rem an concepty.

149.

quo minus res proxime signet ut qz qd illud fm
explet signatum remotu qz quod fcty aliud fm
gratu proximi quod etiam si sit signatu ut qz fm
tut hoc uox ho. ideo proxime signat uox humana
in coi remote formalem qd utrumqz signat ut
qz pbatz fia pars o qd uoces id principalit signi-
cant id quod signantur principalit sunt impositae
seu principalit sunt impositae ad res signandas medi-
ate signae concepty qz pbatz m. qd ad id signantur
principalit uoces sunt institutae quod principalit
et ultimate pbatz et pp se sed conceptus sunt pp
rem res uero pp se qz ob. si concepty signantur
ut quo tunc uel erunt medim cognoscendi rem
sicut media sunt uia ad finem uel erunt for-
ma signati ut color rei uisus uentur pt diu-
n prius qd concepty n sunt uia ad rem cognosce-
dam in in rem immediate tendam audita uox
n rem qd concepty sunt extra rem & negando M
qd datur fia membru se: ut forma extrinseca rei
sea ut finito representans rem. ob. eto conce-
ptus pnni palit intendi nam qz ht se ut finis respu
alterius illud principalit intendit concepty tunc se ut
finis respu rei signatae qz m pbatz qd p cognem
rei dixerim n cognem concepty & disto m. ht se
ut finis ex publica impositione pbatz ex privata
accommodatione concedit nam ex coi uoluntate hanc
imposita se signatio ut ultimate res illa set

Ob.

Rz
Ob.

Rz

A 4. Ut voces idē signent apud oēs et cui signent.
quam uellemus signare illū ex privata tu
uoluntate p̄ q̄s uti sine ad cognoscēda me
dia sunt ex effectibus cognoscimus eas et ita ubi
+ cognosce rei possunt regredi ad illū conceptū.

Ant: 4tus.
Ut ut voces idē signent apud oēs
et cui significent.

Em. 1°. Dicendum 1° ut tollit uoces naturalis et apud
oēs signare sui placorem q̄a oīs effectus & ra.

Em. 2° naturalis signum sua eadē. Dicendum 2° multas
saltem uoces signare naturalis passionis animi

Em. 3° ut sunt genitū quibus ē signū doloris dicentū
quod uoces significatiuas n̄ signare naturalis sem p̄
imposita sunt 2° nec signare eandem sem apud
oēs saltem a tempore corruptionis linguarū ac

post. p̄inde signare ad placitū hōiū primum p̄bat
unde q̄a alias facultas fuit et impositio eadē
experientia nam uocabulū panis n̄ signat q̄ra

Ob. 1° 1° in sua lingua panem, ob. 1° tales 1° politius
2° dicens sermone hōi eadē naturalis p̄ se ra

2° atq̄ eadē form. et eius usum n̄ uero eadē forte
ē signem. ob. 2° si uoces n̄ signant naturalis

quomodo Adam locutus ē in sua p̄ forte hōi
dedisse statim in creatione cognosce aliquem uo.

2° ut si signarent ex instituto diuino quam uocem
cognosce compleuerit Adā imponendo uocē ad illū
2° adā ut colligit ex 2° genesi prius im.

posuit noia ailiby quam crearet Eua et sic illa
hoc potuit didicisse ab adamo. Dicenda quo in *Sm 4.*
Vasque sa parte q. 12. d. 57 et non a signare
pferenti uocem sed audienti pbatz qa signu in stau.
mentale e qz potentie cognoscenti dnu dicit in
alterius rei cognez sed n dicit loquentem sed au.
dicentem qz pbat m. qa loquens iam ht rem cogni.
tam antequam loquat et ex cogne rei impellit
ad uoz edendam audiens uero prius percipit dnu
de signatu cognoscit.

Ant: stg et ulting.

De signe scriptoru.

Dicenda /o in scribty scripta signant uoz et rem
primu pbatz qa scripta sunt inuenta pp stultu d
uoz mty absentes, rem pbatz qa dducunt in cognez
rei qz et illam signant Dicenda 2do scripta eadem
signe signare uocem signantem et rem pbatz fu.
mitz ex articulo sentis conclusionem /a qa fuit una
impositio facta scriptis ad signandas uoces et res.
Ob. /o quando signatio pt separari signu e
duas impositiones et signat sed signatio rei et
uocis possunt separari qz sunt duae signes pbatz
m. qa qdam scripta n signant rem sed tantu
uocem nam scribty blictri tm signat uocem bli.
tri non rem in blictri nihil signet /z /o alga /o
m. ad ptem qz negando blictri tm signare uo.
rem sed signat et rem qa blictri est utrumqz

Sm 10.

Sm 20.

Ob. /o

Rz

A. 9. De significatione scriptorum.

ob

vox est res signata h. edo dicto Nubi signat
signes separari in vox e signans conu. h. qd n
e signans negat atq; uox signat nunquam separaty
signatio uox e rei. ob: edo qd aliquad signans
duo signata unu eoru signat complexe alteru
incomplexe signu e quod illud signans p duas fig-
nes illa duo signata signet sed singla signant uox
com complexe rem incomplexe qd pbat m. qd hac
scriptura ho signat uerū hoem tota uox et n una
partem hois p hos e alteru p nos atq; hoc idem
scriptu signat uox homo p partes diuisas non
scriptu ho signat sonu ho, et scriptu ho sign-
nat sonum mo h. dicto m. signat uoxem com-
plexa spectans uoxem natu conu. h. spectans uoxem
com fontu sicut ut e significatio negatyca, ho n
signat partem signationis e mo alteram. ob: qd
qd scriptura n uenit uoxe qd signat, tunc etiam
signat rem si uenit n signante, etiam n signat
rem qd sunt dua signes pbat consequentia qd
n signat rem qd non auerbit noua impositio e
signatio qua signaret rem qd signu e qd sint
dua impositioes una ad uoxem altera ad rem
h. regardo consequentiam ad pbem h. rationem
quare scriptura incipiat signare rem e qd
noua impositio q aduenit uoxi p n signati ex-
dit signem quam uenit in scriptura nam

Rz

ob 30

Rz

quod aliqua res sit signum alterius: tunc qd ante
erat signum signi huiusmodi iam sit etiam signum
signati & extensione sua signationis sicut picta
habet signat uera et qd imponit uera ut sig.
nelt aliqd uerale et picta signabit, dicendum igitur
scripturam signare uocem ut quo, rem ut qd, qd
signatio ita signat res sicut se tunc res sit uox
respu rei sit se ut quo res ut quod qd probat m.
qd uox e qdam quasi forma rei cui sit eius signum
sumuntur, huc duo coniuncta ut signatum aggrega-
tatu sed completu respu signationis qd e in fini-
tura dicendum qd immediate signari a scriptura
uocem et rem et hanc principatibz et n pnis uo-
cem tunc rem probat qd uox qd int conceptu et uo-
cem nihil intcedit probat qd se argto scripti hic qd
id immediate e principatibz signat scriptura qd signa-
tibus in dicitu uois q signat rem qd et immedi-
ate scriptura e principatibz signat rem. dicendum
igitur scriptura signare rem pnia sua signatione
n e signataz illam qua uox rem signat patet ex
respu ad proximam tentiam obittem qd signatio
scriptura tm extendit ad rem signandaz p natem
sequelam quam primu uox incipit signare rem ali-
quam. ob qd qd imponit tm uox signatio rei
e n scripturae hanc scriptura n pt signare rem
nisi q signem uois sed ut imponit uox signatio

Om 3.

Om 4.

Om 5.

Om 6.

Or. A. 1. Vt: nomen d'finiatur p' uocem tanquam

OB^o
nulla signatio imponit scriptura & negando M.
qa p' imponem q' fit uocem extendit signatio p' sig.
tura. ob. 2do q' legit scriptura n' illud illa hanc
tali signati t'm t'ox si uero ex alio illud signum
uocis statim illud t'm q' scriptura signat rem
dem signatione qua uox rem signat & negando con.
sequenti q' ca' d' illi signatio uocis d' illi etia
virtualit' signatio scriptura e' extensio eius sig.
nationis t'm quas scriptura rem signat e' ita
illud t'm q' fit signationem scriptura.

XX Caput 2. I. uocis

Quoniam enunatio e' uox significatiua ideo
priori capite d' signat q'dam q' n' fit p' uocem
uero eadem consistit partib' ideo ex p' h'is signis
agit d' partib' orationis q' sunt nomen e' uocem
& hac q'dem capite ut dicit S. Thomas hic p' uocem
nomen d'finiatur t'm d'finiatur exponit q' d' q'dam a' uocem
nomen d'finiatur excludit.

Questio d' h'oc

Art. ius.

Ita nomen d'finiatur p' uocem tanquam
quam p' gen' an tanquam p' mater.

Not:

Notandum e' nomen d'finiatur uox significatiua p' uocem
e' t'm finite ac sine tempore alij nulla pars signatiua
e' separata, addit For. uocem: causa hanc partem
tam quare adiuncto e' aut n' e' fact' orationem